

Dosarul nr. 2ra-1967/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: O. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme
de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Visternicean
Nina Vascan
Victor Burduh
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de avocatul Grigore Ciubuc, în interesele SRL
„Ariton Lux”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SRL „IRobot”
către SRL „Artion Lux” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin încălcarea
dreptului asupra mărcii,

împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admisă cererea de apel a avocatului Iulian Iorga, în interesele SRL „IRobot” și
casată hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani de
respingere a acțiunii,

constată:

La 20.01.2015, SRL „IRobot” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată
către SRL „Artion Lux” cu privire la protecția dreptului la marcă și încasarea
prejudiciului.

În motivarea acțiunii, a indicat că societatea-reclamantă este titularul dreptului
exclusiv de utilizare a mărcilor comerciale БАРЪЕР (verb.) nr. R 12156, НОВАЯ
ВОДА (verb.) nr. R12157, ambele cu prioritate din 27.01.2004, înregistrate în
clasele 11, 21, 35 CIPS, cât și marca ГЕЙЗЕР (verb.) nr. R 12155A cu aceeași
prioritate din 27.01.2004, dar protejată numai în clasa CIPS 11. Însă societatea-
pârâtă utilizează mărcile БАРЪЕР, НОВАЯ ВОДА și ГЕЙЗЕР, aducând astfel
atingere drepturilor exclusive ale societății-reclamante, iar în limita revendicării
încasării despăgubirii pentru prejudiciul cauzat, s-au învederat prevederile art. 16
alin. (1) și art. 45 alin. (1) din Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor
de proprietate intelectuală (TRIPS).

Prin raportul de evaluare depus la cauză, în temeiul dispozițiilor instanței,
conform încheierilor din 02.07.2015 și din 06.07.2015, realizat în corespundere cu
prevederile Regulamentului cu privire la evaluarea obiectelor de proprietate

intelectuală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 783 din 2003, s-a stabilit că valoarea prejudiciului cauzat societății-reclamante prin utilizarea mărcii БАРЪЕР constituie suma de 137 985 (o sută treizeci și șapte mii nouă sute optzeci și cinci) de lei, împrejurări care nu au fost negate și nici combătute de către societatea-pârâtă.

La 21.12.2017, prin acțiunea concretizată, reprezentantul reclamantei SRL „IRobot”, Iorga Iulian, a solicitat obligarea societății-pârâte SRL „Artion Lux” să plătească în beneficiul SRL „IRobot” suma de 137 985 de lei cu titlu de reparație a prejudiciului cauzat prin încălcarea drepturilor asupra mărcii БАРЪЕР, obligarea societății pârâte „Artion Lux” SRL să plătească în beneficiul SRL „IRobot” suma de 20 922 de lei 20 bani cu titlu de cheltuieli pentru petrecerea expertizei conform încheierilor din 02.07.2015 și din 06.07.2015, a sumei de 42 431 de lei 5 bani cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 63 353 de lei 7 bani.

În continuare a mai menționat că, societatea-reclamantă este titularul dreptului exclusiv de utilizare a mărcilor comerciale БАРЪЕР, НОВАЯ ВОДА și ГЕЙЗЕР, fiind depuse la materialele cauzei deciziile de înregistrare a contractelor indicate, cât și extrasele corespunzătoare din Buletinele Oficiale de Proprietate Intelectuală care conțin publicările informațiilor corespunzătoare.

Conform art. 16 alin. (1) din Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS), titularul unei mărci de fabrică sau de comerț înregistrate va avea dreptul exclusiv de a împiedica orice terți acționând fără consimțământul său să utilizeze în cadrul operațiunilor comerciale semne identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare celor pentru care marca de fabrică sau de comerț este înregistrată [...], iar Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, prevede la art. 9 alin.(1) lit. (a) că, titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său: un semn identic cu marca pentru produse și/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată.

În virtutea dobândirii drepturilor izvorâte din înregistrarea mărcii prin contractele de licență, conform art. 9 alin. (2) din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, titularul mărcii poate cere să fie interzise următoarele acțiuni ale terților: aplicarea semnelui pe produse sau pe ambalaje, oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau, după caz, oferirea ori prestarea serviciilor sub acest semn; importul [...] produselor sub acest semn; multiplicarea, stocarea sau comercializarea semnelui în scopurile menționate la lit. a)-d).

Angajarea răspunderii pecuniare a societății-pârâte este prevăzută de art. 45 alin. (1) din Acordul TRIPS, precum și de prevederile art. 72 alin. (1) lit. a), b) din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor. Astfel, în corespundere cu normele enunțate, anume SRL „IRobot”, licențiat exclusiv, este titularul de drepturi care a suportat prejudiciul revendicat pe seama încălcării exclusivității pe care o deține.

În privința cuantumului raportului de evaluare și a cuantumului solicitat cu titlu de prejudiciu cauzat prin utilizarea mărcii БАРЪЕР, reprezentantul reclamantului SRL „IRobot”, Iorga Iulian, a invocat că prin raportul de evaluare a

fost stabilit că valoarea prejudiciului cauzat societății-reclamante prin utilizarea mărcii БАРБЕР constituie 137 985,00 de lei.

Societatea-pârâtă a adus doar critici declarative față de raportul de evaluare, fără să demonstreze în vreun anumit fel necorespunderea acestuia metodologiilor și formulelor de calcul aplicate în corespundere cu Standardele Internaționale de Evaluare, ediția a 7-a, apărute în martie 2005, în special Standardul Internațional de Practică 4, Evaluarea activelor necorporale, cât și Standardele Europene de Evaluare ale TEGo VA, în special Standardul GN 8, indicate în raportul de evaluare.

Evaluarea prejudiciului cauzat de societatea-pârâtă reclamantei s-a făcut pe baza documentelor contabile primare puse la baza tabelului sistematizat, care au în vedere vânzările cu amănuntul, gen principal de activitate pe care îl desfășoară reclamanta, depuse la cauză pe seama solicitării societății-pârâte ca urmare a primei audieri a expertului. Mai mult, în conformitate cu certificatul privind atribuirea codurilor subdiviziunilor companiei, eliberat de IFS Chișinău, toate subdiviziunile societății-reclamante sunt înregistrate conform prevederilor Codului fiscal. Astfel, în toate cele 24 de unități comerciale ale reclamantei, este practică vânzarea cu amănuntul a produselor corespunzătoare și doar în depozit, ocazional, au avut loc vânzările conform facturilor reclamate.

Societatea-pârâtă nu a cerut petrecerea unei expertize suplimentare repetate, depunând anterior la cauză, un calcul al său al prejudiciului, recunoscând astfel încălcarea dreptului, însă obiectând asupra cuantumului prejudiciilor revendicate de către reclamantă.

La 09.12.2016, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău, a fost admisă acțiunea înaintată de SRL „IRobot”, iar la 26.04.2017, prin Decizia Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, hotărârea din 09.12.2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată declarată de SRL „IRobot” către SRL „Artion Lux” cu privire la încălcarea drepturilor asupra mărcilor și repararea prejudiciului material, a fost casată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare după competență la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a SRL „IRobot” împotriva SRL „Artion Lux” privind încasarea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului asupra mărcii.

Împotriva hotărârii date, la 19 ianuarie 2018, SRL „IRobot”, reprezentată de avocatul Iulian Iorga, a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul SRL „IRobot”, casată hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă.

S-a încasat de la SRL „Artion Lux” în beneficiul SRL „IRobot” suma de 137985 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin încălcarea dreptului asupra mărcii, suma de 20922, 20 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, suma de

15000 de lei cu titlu de asistență juridică, suma de 4139,55 de lei cu titlu de taxă de stat pentru prima instanță și suma de 3104,66 de lei pentru instanța de apel.

La 20.07.2018, avocatul Grigore Ciubuc, în interesele SRL „Ariton Lux”, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a admis inexactități care justifică că examinarea apelului a fost unilaterală, inechitabilă și cu semne vădite de interpretare în favoarea apelantului. La fel, instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat unele noțiuni de bază din Legea privind protecția mărcilor, anume cele de titular/deținător al drepturilor asupra mărcii și cea de licențiat, titular al drepturilor exclusive de utilizare a mărcii.

Conform art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său un semn identic cu marca pentru produse și/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată.

Prevederile art. 61 alin. (2) al legii enunțate stabilesc că sunt în drept să inițieze acțiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane:

a) titularul mărcii;

b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licențiatii în condițiile art.27 alin.(6);

c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi.

Potrivit art. 27 alin. (6) din lege, fără a aduce atingere clauzelor contractului de licență, licențiatul poate iniția o procedură de apărare a drepturilor asupra mărcii doar cu consimțământul titularului acesteia. Titularul unei licențe exclusive poate iniția o astfel de procedură în cazul în care, după somație, titularul mărcii nu a intentat el însuși o asemenea acțiune în termenul prescris.

Astfel, reclamantul cu respectarea prevederilor legale, putea iniția o acțiune doar numai în interesul titularului mărcii, or, prevederile art. 61 fără echivoc stabilesc persoana îndreptățită să acționeze.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea decizia instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 03.09.2018, SRL „IRobot” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 iunie 2018, iar recursul, conform ștampilei de primire a Curții Supreme de Justiție, a fost depus la 20 iulie 2018.

Prin urmare, se constată că asociația-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Prin încheierea din 24 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de avocatul Grigore Ciubuc, în interesele SRL „Ariton Lux”, a fost considerat admisibil.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea respingerii acțiunii. Pentru a emite soluția enunțată, instanța a reținut că anterior formulării unei acțiuni privind protecția mărcilor și încasarea prejudiciului, reclamantul urma să obțină consimțământul titularului mărcii, or, reieșind din natura contractului de licență și efectele pe care le produce, titularul mărcii își păstrează dreptul de a continua exploatarea mărcii sale, el fiind singurul care poate iniția acțiunea în apărarea drepturilor asupra mărcii, cu excepțiile prevăzute.

Instanța de apel a admis apelul declarat de către SRL „IRobot”, a casat hotărârea atacată și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă.

În justificarea soluției, instanța de apel a indicat că instanța de fond a reținut în mod greșit faptul, precum că SRL „IRobot” nu ar fi putut iniția acțiunea de despăgubire, pe seama faptului că nu ar fi fost întrunite condițiile prevăzute de art. 27 alin. (6) din Legea privind protecția mărcilor, care statuează expres că fără a aduce atingere clauzelor contractului de licență, licențiatul poate iniția o procedură de apărare a drepturilor asupra mărcii doar cu consimțământul titularului acesteia, dat fiind faptul că, la caz, potrivit contractului de licență, apelanta/reclamanta a inițiat o acțiune în realizarea propriului drept subiectiv, ca urmare a încălcării dreptului său exclusiv care își are izvorul din contractele de licență, dar nu a inițiat o acțiune în realizarea drepturilor licențiatorului, fie a altor persoane.

Verificând legalitatea deciziei atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și referință, Colegiul constată că instanța de apel la examinarea cauzei a interpretat și a aplicat eronat prevederile legale ce guvernează prezentul litigiu, iar concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

După cum atestă materialele speței, la 25.05.2007, între Licențiatul „AUTONEON SRL”, Republica Moldova (ulterior denumirea modificată în SRL „IRobot” – f. d. 21, 22, Vol. I) și Licențiarul ZAO „METTEM-Tehnologii”, Federația Rusă (titularul drepturilor exclusive pentru marca БАПБЕР), a fost încheiat contractul de licență nr. 1096, prin care Licențiarul a transmis Licențiatului dreptul de folosire a mărcii pe teritoriul Republicii Moldova pentru comercializarea produselor Licențiarului (f. d. 5-6, Vol. I).

La 11.06.2013, între Licențiatul „AUTONEON SRL” și Licențiarul Gomeniuc Vitalii, Republica Moldova (titularul drepturilor exclusive pentru obiectele de proprietate intelectuală: NOVAEA VODA, etc.), a fost încheiat contractul de licență, prin care Licențiarul a transmis Licențiatului dreptul de folosire exclusivă pe teritoriul Republicii Moldova a obiectelor de proprietate conform Anexei 1 la acest contract, pentru fabricarea și comercializarea produselor cu folosirea obiectelor de proprietate intelectuală (f. d. 9-10, Vol. I).

La 01.05.2011, între Licențiatul „AUTONEON SRL” și Licențiarul Borsucovscaia Ecaterina, Republica Moldova (titularul drepturilor exclusive pentru

marca ГЕЎЗЕР), a fost încheiat contractul de licență, prin care Licențiarul a transmis Licențiatului dreptul de folosire exclusivă a mărcii pe teritoriul Republicii Moldova pentru comercializarea produselor cu utilizarea obiectelor de proprietate intelectuală.

Potrivit clauzelor contractuale ale contractelor enunțate, Licențiatarii au oferit Licențiatului „AUTONEON” SRL (ulterior redenumită SRL „IRobot”) dreptul de a împiedica persoanele terțe să efectueze pe teritoriul Republicii Moldova orice activitate legată de importarea, comercializarea, stocarea, publicitatea sau să folosească în orice alt mod produsele marcate cu marcă.

Astfel, SRL „IRobot”, în calitate de titular al dreptului exclusiv de utilizare a mărcilor comerciale БАРЬЕР (verb.) nr. R 12156, НОВАЯ ВОДА (verb.) nr. R12157, ambele cu prioritate din 27.01.2004, înregistrate în clasele 11, 21, 35 CIPS, cât și marca ГЕЎЗЕР (verb.) nr. R 12155A cu aceeași prioritate din 27.01.2004, dar protejată numai în clasa CIPS 11, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Ariton Lux”, invocând că aceasta utilizează mărcile БАРЬЕР, НОВАЯ ВОДА și ГЕЎЗЕР, în așa fel, aducând atingere drepturilor exclusive ale societății-reclamante.

Prin urmare, analizând situația de fapt și de drept, Colegiul constată că concluzia instanței de apel, precum că: „la caz, potrivit contractului de licență, apelanta/reclamanta a inițiat o acțiune în realizarea propriului drept subiectiv, ca urmare a încălcării dreptului său exclusiv care își are izvorul din contractele de licență și nu a inițiat o acțiune în realizarea drepturilor licențiatorului, fie a altor persoane”, este abuzivă și neîntemeiată, din considerentele ce urmează.

Conform art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, marca poate face obiectul licențelor exclusive sau neexclusive pentru toate sau pentru o parte din produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată. Prin contract de licență, titularul mărcii înregistrate (licențiar) transmite dreptul de utilizare a acesteia oricărei alte persoane (licențiat), rezervându-și dreptul de proprietate asupra mărcii.

Deci, contractul de licență de marcă este convenția, prin care una dintre părți (numită licențiator sau transmitătorul licenței) conferă celeilalte părți (numită licențiat sau beneficiarul licenței) dreptul de folosire temporară, totală sau parțială, a unei mărci.

Contractul de licență nu transferă însuși dreptul subiectiv de proprietate industrială asupra mărcii, ci atribuie beneficiarului un simplu drept de folosință a mărcii, în limitele stabilite prin contract și sub un anumit control, din partea titularului mărcii.

Prin licența exclusivă, licențiatorul se angajează să nu încheie și alte licențe asupra aceleiași mărci, pentru produsele și pe teritoriul, pentru care s-a încheiat licența exclusivă.

Conform art. 61 alin. (1) și (2) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sunt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

Astfel, potrivit alin. (2) al normei menționate, sunt în drept să inițieze acțiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane:

a) titularul mărcii;

b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licențiatii în condițiile art.27 alin.(6);

c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi.

Conform art. 27 alin. (6) din legea enunțată, fără a aduce atingere clauzelor contractului de licență, licențiatul poate iniția o procedură de apărare a drepturilor asupra mărcii doar cu consimțământul titularului acesteia. Titularul unei licențe exclusive poate iniția o astfel de procedură în cazul în care, după somație, titularul mărcii nu a intentat el însuși o asemenea acțiune în termenul prescris.

Cu referire la dispozițiile enunțate, instanța de recurs remarcă că, legislatorul a instituit expres regula în temeiul căreia titularul unei licențe exclusive poate iniția o procedură de apărare a drepturilor asupra mărcii, adică doar în cazul în care, titularul mărcii, fiind somat de către titularul unei licențe, nu a intentat el însuși o asemenea acțiune în termenul prescris.

Acest fapt rezultă și din prevederile alin. (7) al normei citate, conform cărora, pentru a obține despăgubirea prejudiciului suportat, orice licențiat este în drept să intervină în cadrul acțiunii de apărare a dreptului la marcă, inițiate de titularul mărcii.

În alți termeni, în cazul în care acțiunea de apărare a dreptului la marcă este inițiată de către titularul mărcii, cadrul legal acordă oricărui licențiat dreptul de a interveni și el în proces. Iar în cazul în care titularul mărcii, ca urmare a somării de către titularul licenței exclusive, nu a inițiat el însuși o acțiune de apărare a dreptului la marcă, ultimul ținând cont de clauzele contractului de licență, prin care titularul mărcii a oferit titularului licenței exclusive dreptul de a împiedica terții de a efectua orice activitate cu marca..., este îndreptățit de a iniția o acțiune de apărare a dreptului la marcă.

Revenind la prevederile art. 61 alin. (2) lit. b) din Legea privind protecția mărcii nr. 38 din 29.02.2008, se deduce că licențiatii sunt în drept să inițieze acțiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv doar dacă au respectat condițiile art. 27 alin. (6) din legea dată.

În așa fel, clauzele contractului de licență privind acordarea dreptului licențiatului de a împiedica terții de a efectua orice activitate cu marca..., urmează a fi interpretate și aplicate prin prisma prevederilor art. 27 alin. (6) din Legea privind protecția mărcii nr. 38 din 29.02.2008. Or, dispozițiile art. 27 alin. (6), având un caracter imperativ, nu pot fi interpretate și aplicate altfel decât cum prevede legea.

Prin urmare, concluzia instanței de apel, precum că, în virtutea legii, acțiunea ar fi fost inițiată de către SRL „IRobot” în realizarea propriului drept subiectiv, ca urmare a încălcării dreptului său exclusiv care își are izvorul din contractele de licență, este una eronată, dat fiind faptul că, la caz, după cum atestă materialele cauzei, SRL „IRobot” nu a respectat procedura de somație a titularului mărcii

prevăzută de art. 27 alin. (6) din Legea privind protecția mărcii nr. 38 din 29.02.2008.

Este de menționat că, respectarea acestei proceduri are drept scop prevenirea introducerii de către titularul unei licențe exclusive a unor cereri abuzive sau intempestive, având în vedere faptul că la încheierea contractului de licență nu se transferă însuși dreptul subiectiv de proprietate industrială asupra mărcii, ci se atribuie beneficiarului un simplu drept de folosință a mărcii, în limitele stabilite prin contract și sub un anumit control, din partea titularului mărcii.

În același timp, Colegiul relevă că cele menționate supra, mai indică și la faptul că exigențele legale, nu în ultimul rând, impun respectarea procedurii de somație a titularului mărcii în scopul de-a exclude pe viitor orice prezumție de viciu a acestei proceduri.

Astfel, cele de mai sus conduc la concluzia că procedura desfășurată în instanța de apel nu corespunde exigențelor legale ce guvernează prezentul litigiu, iar modalitatea în care a fost examinată cauza în ordine de apel nu poate echivala cu o soluționare efectivă a cauzei, astfel, fiind impusă casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se admite recursul declarat de către avocatul Grigore Ciubuc, în interesele SRL „Ariton Lux”.

Se casează decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SRL „IRobot” către SRL „Artion Lux” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului asupra mărcii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul -

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nina Vascan

Victor Burduh

Svetlana Filincova